

dring af radiolovens § 3 og af kommunegrænsebestemmelsen i bekendtgørelsen af 8. september 1981 skabes mulighed for, at fællesantenneanlæggene kan distribuere udenlandske tv-programmer, som efter bestilling, i det omfang ønskerne teknisk og økonomisk kan imødekommes, fremføres til anlæggene af post- og telegrafvæsenet og telefonselskaberne.

Flertallet finder, at de seere, som ikke eller kun dårligt kan modtage henholdsvis svensk eller tysk fjernsyn har et rimeligt krav på at kunne få adgang til disse programmer, når de tekniske muligheder herfor er tilstede, såfremt de vil afholde omkostningerne derved. Ansøgninger om langdistancefremføring bør imødekommes i den takt, som en overordnet teknisk og økonomisk planlægning tilsiger.

Et mindretal blandt flertallet (21 medlemmer) understreger, at investeringerne bør afpasses, så de ikke vanskeliggør gennemførelsen af et eventuelt landsdækkende TV-2, som de kulturpolitisk anser for vigtigere og mere hastende end fremførelsen af flere udenlandske programmer.

4 medlemmer anbefaler at man opretholder de gældende regler, der hindrer at udenlandske tv-programmer langdistancefremføres til fællesantenneanlæggene, hovedsagelig ud fra den opfattelse, at de investeringer, der skal muliggøre fremførelsen vil vanskeliggøre en gennemførelse af planerne om et dansk TV-2.

Et flertal af kommissionens medlemmer (40) går endvidere ind for en ændring af radiolovens § 3, således at danske kabelanlæg i den udstrækning de er villige til at afholde udgifterne herved, får mulighed for at fordele tv-programstof fra kommunikationssatellitter. Standpunktet er begrundet i, at der i et frit samfund principielt ikke bør gælde lovgivningsmæssige begrænsninger i befolkningens adgang til at modtage radio og fjernsyn fra udlandet. Kun overordnede almene samfundshensyn bør kunne sætte grænser for den takt, hvori flertallets anbefaling føres ud i livet.

Blandt flertallet giver 32 medlemmer udtryk for den opfattelse, at det af tekniske grunde bør være forbeholdt post- og telegrafvæsenet at nedtage de pågældende udenlandske programmer i få velplacerede modtageanlæg, hvorfra de af post- og telegrafvæsenet eller telefonselskaberne fremføres til de enkelte anlæg. Begrundelsen herfor er i første række hensynet til de investeringer, der er foretaget i det offentlige radiokædenet.

6 medlemmer inden for flertallet har ønsket at pege på, at et betydeligt antal af de programmer, som kan forventes overført via kommunikationssa-

tellitter, vil kunne være reklamefinansierede programmer fra private selskaber, hvis programvirksomhed ikke er undergivet nogen offentlig regulering i selskabernes hjemlande. Da programmerne tilbydes gratis, vil der i en overgangsperiode kunne være risiko for, at de eksisterende kabelanlæg »fyldes op« med programmer af denne kategori på bekostning af dansk tv og offentlige udenlandske programmer. Disse programmer vil endelig kunne indeholde reklamer, som ikke ville være acceptable efter danske forhold. De pågældende 6 medlemmer mener derfor, det bør overvejes i radioloven at give hjemmel for at bestemme, at der i kabelanlæggene skal reserveres kanalkapacitet til nærmere angivne danske eller udenlandske offentlige tv-programmer samt til, at der kan stilles vilkår med hensyn til indholdet og den tidsmæssige placering af reklameudsendelser, der skal kunne fordeles over danske kabelanlæg.

20 medlemmer inden for flertallet har direkte givet udtryk for, at de ikke kan tilslutte sig tanken om en regulering af programsammensætningen i fællesantenneanlæggene som foreslået af de nævnte 6 medlemmer.

14 medlemmer inden for flertallet har ikke taget stilling til spørgsmålet om en eventuel program-og/eller reklameregulering i forbindelse med fordeling af programmer overført via kommunikationssatellitter.

20 af kommissionens medlemmer har ikke kunnet anbefale, at der på nuværende tidspunkt overhovedet gives adgang til fordeling over fællesantenneanlæggene af de tv-programmer, der eventuelt vil blive overført via kommunikationssatellitter. De peger især på, at situationen omkring kommunikationssatelliternes anvendelse til tv-overføringer er uafklaret på internationalt plan og finder i øvrigt, at en afgørelse i dette spørgsmål ikke bør træffes isoleret men må ses i forbindelse med en samlet stillingtagen til den fremtidige tv-situation i Danmark, herunder spørgsmålet om indførelsen af et dansk tv-2 og en dansk stillingtagen til igangværende nordiske programspretningsprojekter via satellit.

Kulturministeriet deler den opfattelse der er kommet til udtryk i mediekommissionens flertalsanbefalinger: at der bør gives fællesantenneanlæggene adgang til samtidig og uændret fordeling af udenlandske radio- og fjernsynsprogrammer, hvadenten de modtages direkte i anlæggene eller fremføres til disse af televirksomhederne. I overensstemmelse hermed foreslås det, at § 3 i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed udbygges således at den kommer til at omfatte en adgang for fællesan-